

Det kgl Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

FINANSDEPARTEMENTET
17. NOV. 2006
Saksnr. 01 / 2838-33
Arkivnr.

**SYSSELMANNEN
PÅ SVALBARD**

**GOVERNOR OF SVALBARD
ГУБЕРНАТОР СВАЛЪБАРДА**

Vår saksbehandler:
Hanne Margrethe Ingebrigtsen

Vår dato:
10.11.2006
Deres dato:
22.09.2006

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2006/00877- a.008
Deres ref:
01/2839 MPJ

Statistikklovens anvendelse for Svalbard – høring

Det vises til Finansdepartementets brev 22. september 2006, med høringsnotat og utkast til forskrift om utvidet virkeområde for lov 16. juni 1989 nr 54 om offisiell statistikk og Statistisk Sentralbyrå (statistikkloven) til å gjelde for Svalbard.

Sysselmannen var representert i arbeidsgruppen som fremla rapporten "Nytt regelverk for innhenting av svalbardstatistikk" i 2004. Konklusjonen i rapporten var at statistikkloven bør gjøres gjeldende for Svalbard. Vi har derfor i utgangspunktet ingen innvendinger til at loven nå foreslås gjort gjeldende gjennom en egen forskrift i henhold til statistikkloven § 1-3.

Vi viser imidlertid til at det i konklusjonen fra arbeidsgruppen var vist til at statistikkloven burde innføres etter at arbeidet med å innføre de sentrale registrene (enhetsregisteret og foretaksregisteret) var sluttført. Så vidt vi forstår er dette arbeidet ennå ikke sluttført. Siden anbefalingen om innføringen av loven var knyttet uttrykkelig opp mot arbeidet med innføringen av disse registrene for Svalbard, stiller vi spørsmål ved hvorfor det foreslås å innføre statistikkloven nå, uten å vente på utfallet av de vurderingene som blir gjort i dette arbeidet.

Vi viser i den forbindelse til omtalen av lovens foreslåtte geografiske virkeområde, som er hele Svalbard, dvs at dette ikke skal begrenses til Longyearbyen eller andre avgrensede områder. Dette er i tråd med de alminnelige prinsipper for norsk lovgivning for øygruppen. I rapporten er det vist til at loven således vil omfatte også utlendinger og utlendingers økonomiske virksomhet. Forholdet til Svalbardtraktaten er vurdert, og konklusjonen er at innføring av statistikkloven ikke er i strid med traktatens likebehandlingsplikt.

Drøftingene i rapporten og høringsnotatet er så vidt vi kan se i all hovedsak rettet mot det behov man har for innhenting av statistikk i forbindelse med norsk forvaltning av Svalbard generelt, og behovet for å kunne innhente opplysninger om virksomheten i Longyearbyen spesielt. Vi antar at det da også vil være innhenting av statistikk i

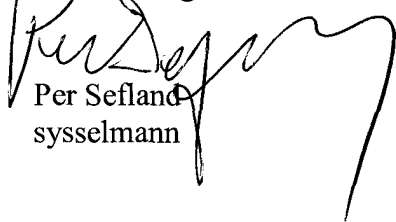

Longyearbyen som vil være praksis. Det er således heller ikke, verken i rapporten eller i høringsnotatet, vurdert hvorvidt innhenting av statistikk også vil skje i utenlandske bosettinger, og de eventuelle praktiske og prinsipielle implikasjonene ved dette. Det bør, dersom også dette skulle være hensikten, etter vårt syn vurderes nøye hvorvidt en slik praksis vil være hensiktsmessig. Vi antar dessuten at dette spørsmålet bør ses i sammenheng med spørsmålet om innføringen av lovgivningen om enhetsregistre og foretaksregistre på Svalbard. Vi gjør i den forbindelse oppmerksom på at gruveselskapet Trust Arktikugol, som driver virksomhet i Barentsburg, ikke er oppført på høringslisten for departementets forslag.

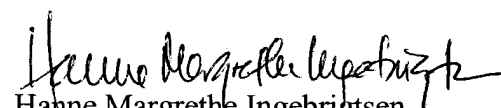
Vi vil for øvrig bemerke at statistikkloven i § 2-3 har en hjemmel for det organ som har fastsatt opplysningsplikt til å ilegge tvangsmulkt. Sysselmannen minner om at Svalbardtraktaten artikkel 8 annet og tredje ledd bestemmer at skatter, gebyr og avgifter som oppkreves på Svalbard utelukkende skal komme Svalbard til gode, og ikke være høyere enn behovene for øygruppen tilsier. Dette innebærer at dersom det skulle bli aktuelt å innkreve slik tvangsmulkt til fordel for statskassen på Svalbard, må dette inntektsføres på svalbardbudsjettet, eventuelt som egen post i den enkelte etats budsjett, som det henvises til i svalbardbudsjettet.

Vi har ingen merknader ut over dette.

Med vennlig hilsen

Per Sefland
sysselmann

Hanne Margrethe Ingebrigtsen
juridisk rådgiver

Kopi: Polaravdelingen, Justisdepartementet